

תת"ע 6050/05/15 - מדינת ישראל נגד אשר נוף

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 6050-05-15 מדינת ישראל נ' אשר נוף
תיק חיצוני: 11150091962

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	אשר נוף

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן בגין עבירה של נהיגה בקלות ראש- עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "**הפקודה**").

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 25.2.15 בשעה 12:58, נהג הנאשם באופנוע מסוג קואנג יאנג טיו מס' 5450463 (להלן: "**הקטנוע**") ברחוב חלוצי התעשייה בחיפה, והוביל עליו חפץ שעלול היה למנוע ממנו שליטה מלאה ברכב.

2. בישיבת ההקראה כפר הנאשם בעובדות כתב האישום תוך שטען כי לא הוביל חפץ, אלא כלבה אשר הייתה קשורה. משכך, עתרה המאשימה, באותו מעמד, לתיקון כתב האישום לעבירה של נהיגה בקלות ראש כאמור, בניגוד לסעיף 62(2) לפקודה.

יאמר מייד כי אין חולק למעשה בדבר העובדות נשוא המקרה כאן, קרי, שהנאשם הסיע על הקטנוע בו נהג, בין רגליו, כלבה, אם כי לדידו, הוא לא סיכן בכך משתמשי דרך אחרים והיא לא הפריעה לנהיגתו. משכך, ביקש הנאשם לזכותו מהעבירה שיוחסה לו ולקבוע כי לא היה כל פסול בדרך פעולתו.

3. מטעם המאשימה העיד רס"ר סובח קאסם (להלן: "**רס"ר קאסם**"). בנוסף הוגשו דו"ח תנועה ותמונה של הנאשם רכוב על הקטנוע מאחור מיום האירוע.

מטעם ההגנה העיד הנאשם והוגשו דיסק ותמליל של שיחה שנערכה בין רס"ר קאסם לנאשם בעת רישום הדוח.

יצוין כי המאשימה לא הודיעה כי יש לה השגות כלשהן על הדיסק והתמליל.

דין והכרעה

4. לאחר ששמעתי את עדותם של רס"ר קאסם והנאשם והתרשמתי מהופעתם מעל דוכן העדים ולאחר שעיינתי במוצגים ושקלתי טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה לפיה יש להרשיע את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום המתוקן ואשר עובדותיה (בדבר הסעת הכלבה על הקטנוע) הוכחו מעל לכל ספק סביר ולאחר שניתנה לו הזדמנות סבירה להתגונן כדין (ר' סעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי).

אדגיש כי לקביעה זו הגעתי בהיותי מודעת וערה לעובדה כי עדותו של רס"ר קאסם היא עדות יחידה בהליך פלילי, ומשכך, בטרם ביססתי עליה את ממצאי בתיק זה הזהרתי את עצמי ובחנתי את העדות ואת הראיות הנוספות בוחן מעמיק עד שלבסוף שוכנעתי לקבוע כי עדותו מתארת נאמנה ומשקפת את הנסיבות עובר לביצוע העבירה ורישום הדו"ח, נסיבות אשר הנאשם כאמור אינו חולק עליהן לענין עצם הסעת הכלבה, מיקומה לאורך הנסיעה ומשך הנסיעה.

5. לטענת הנאשם, מבידורים שערך בנושא, לרבות עם איש משטרה בכיר, הוא למד כי נסיעה עם הכלבה כשהיא קשורה על הקטנוע אינה מהווה עבירה פלילית. טען כי במשך שש שנים הוא נוסע עם הכלבה על הקטנוע באותו אופן ומעולם לא נרשם לו על כך דו"ח תנועה.

6. יאמר כאן, כי פקודת התעבורה והתקנות על פיה, אינן מתייחסות במפורש להסעת כלב קשור על גבי אופנוע בין רגלי הנהג, ומשכך יש לבחון את מעשיו של הנאשם בשים לב לחובת הזהירות הכללית המוטלת על נהג כפי שזו מעוגנת בסעיף 62(2) לפקודה, המטיל על נהג ברכב את החובה שלא לנהוג בקלות ראש, ברשלנות או במהירות שיש בה בנסיבות המקרה סכנה לציבור, כאשר זו העבירה אותה ייחסה המאשימה לנאשם בסופו של יום.

7. לטענת הנאשם, המאשימה לא הצליחה להוכיח את יסודות העבירה ואף לא הצליחה להוכיח תוצאה כלשהי של סכנה לציבור.

בהתבסס על העדויות והמוצגים שהוגשו, אני סבורה, כי המאשימה הוכיחה את יסודות העבירה של נהיגה בקלות ראש, כפי שיפורט להלן.

8. רס"ר קאסם תיאר בדו"ח (1/ת) את נסיבות האירוע כדלקמן:

"נהגתי בניידת 920 נסעתי על רח חלוצי תעשייה לכוון מערב מצומת אתא ולפני נסע קטנוע זה כאשר

הרוכב קטנוע הניח באזור בין רגליו בעל חיים מסוג כלב בצבע כתום בגודל בינוני. הקטנוע נסע לכיוון מערב כל הזמן אני בקשר עין עד שנעלם לרגע ובהמשך חודש הקשר עין באזור המערבי יותר ברחוב חלוצי תעשייה כאשר כאן אני שוב ראיתי את הקטנוע הנ"ל בנסיעה והכלב עדיין מונח בחלק בין רגליו של הרוכב והקדון סמוך למקום שמניחים את כפות הרגליים והחלק הקדמי של בעל החיים היה נוטה כלפי חוץ ובולט מרוחב הקטנוע כשהקטנוע נכנס לחצר הצדדית של מאפיית אריאל אני סגרתי עליו וחסמתי אותו וראיתי כי הכלב ירד ונכנס לתוך מחסן הסברתי לנהג את חומרת מעשיו ואת הסיכון שעלול לקראת בזמן נהיגה ונסיעה בכביש הוא טען כי הכלב קשור."

רס"ר קאסם גם צילם תמונה (2/ת) בה ניתן לראות את הנאשם מאחור כשהוא רכוב על הקטנוע כאשר הכלבה בולטת במעט מחוץ לגוף הקטנוע מצד שמאל.

9. רס"ר קאסם העיד בחקירתו הנגדית כי אופן נהיגתו של הנאשם היווה סיכון ממשי הן עבור הנאשם והן עבור משתמשי הדרך האחרים, שכן לדידו, העובדה שהנאשם הוביל כלב כאמור,

"הוא מסכן אותך כרוכב, בזמן שהכלב יכול לקפוץ הצידה או למשוך אותך. עוברי רגל שנבהלים מהכלב זזים הצידה, הנהגים יכולים להסית את תשומת ליבם, זה סיכון"

ובהמשך,

"עצם העובדה שהכלב נמצא שם זה סיכון בפני עצמו. אני ראיתי כי הכלב שלך מהצד, החלק שלו בולט הצידה ואנשים רואים אותו והוא מסיח את הדעת ומסיח את עוברי הדרך, זה סיכון בפני עצמו".

(פרוטוקול הדיון מיום 28.2.16, עמ' 10, ש' 2-17).

10. אני מקבלת את עדותו של רס"ר קאסם כי עצם העובדה שהכלבה הייתה מונחת בין רגליו של הנאשם בחלקו הקדמי של הקטנוע היוותה סיכון ממשי הן עבור הנאשם והן עבור משתמשי הדרך האחרים. מדובר בבעל חיים אשר התנהגותו בלתי צפויה ואשר עלול להיבהל בקלות משלל הגירויים שבדרך ולהשתולל. בנסיבות אלה הכלבה עלולה לקפוץ או למשוך את הנאשם תוך כדי נהיגה באופן שהיה גורם לנאשם לאבד שליטה על הקטנוע. הכלבה הייתה ממוקמת במיקום מסוכן, במשטח מקדימה בין שתי רגליו של הנאשם, כך שלמעשה כל תנועה של הכלבה עלולה הייתה לגרום להסחת דעתו של הנאשם. דברים אלה נכונים גם אם הכלבה הייתה קשורה לאופנוע ב"קשר קצר", כפי שטוען הנאשם לכל אורך הדרך.

ודוק, גם בסיטואציה בה הכלבה אינה משתוללת הרי שעצם נוכחותה על הקטנוע פותחת פתח לסיכונים אחרים, כמו התנפלות של כלב אחר או הסחת תשומת ליבם של הולכי רגל ונהגים אחרים וכן אינספור תרחישים בלתי

צפויים מסוכנים אחרים. מעבר לכך, קיים סיכון ממשי גם לחיי הכלבה אשר הייתה עלולה להתנתק מהקטנוע ולהידרס או להימחץ.

11. הנאשם טען בעדותו ובסיכומיו כי רס"ר קאסם התחמק ממתן תשובה לשאלה האם ראה במו עיניו כי אופן נהיגתו של הנאשם גרם סכנה לציבור וכי הוא לא הצביע על כל סיכון ממשי שקרה בפועל אלא רק על סיכונים שעלולים היו לקרות. לטענתו, בדו"ח (ת/1) ובתמליל (נ/1) האשים אותו רס"ר קאסם בכך שנסיעה עם הכלבה על הקטנוע **עלולה** להוות סיכון לנהיגתו ואילו בעדותו בבית המשפט הציג גרסה חמורה יותר לפיה ראה שהכלבה היוותה סיכון לנהיגתו וזאת על מנת לבסס אשמתו בסעיף האישום החדש של נהיגה בקלות ראש.

איני סבורה כי רס"ר קאסם השיב תשובות מתחמקות בעדותו או כי קיימת סתירה ממשית בין גרסאותיו. אמנם רס"ר קאסם לא ראה במו עיניו סיכון שהתקיים בפועל אך אין בכך רבותא. עבירה של נהיגה בקלות ראש אינה עבירת תוצאה ואינה דורשת כי תוצאה של סכנה לציבור תתרחש ממש. לעניין זה, די שבאופן נהיגתו של הנאשם היה טמון סיכון ממשי עבורו ועבור משתמשי הדרך האחרים על מנת שנהיגתו תהיה אסורה גם אם התוצאה החמורה לא התרחשה בפועל.

12. הנאשם הודה בחקירתו הנגדית כי נסע עם הקטנוע כאשר הכלבה מונחת בין רגליו ואישר כי התמונה (ת/2) צולמה ביום האירוע. הוא גם הודה בחקירתו הנגדית כי בתמונה (ת/2) ניתן לראות שהכלבה בולטת מצד שמאל ביחס לגוף הקטנוע, אם כי פחות מהבליטה של המראות או של רגליו.

הנאשם הוסיף וטען בסיכומיו כי בתמונה (ת/2) ניתן לראות שרגל ימין שלו בולטת במרחק של כ-18 מ"מ מגוף הקטנוע ומהמראה הימנית ואילו שיער הכלבה וחלק קטן מראשה בולט כ-3 מ"מ בלבד מגוף הקטנוע אך לא חורג מהמראה. טען כי בניגוד לטענת המאשימה בסיכומיה, לפיה בתמונה רואים שחצי גוף של הכלבה בולט מצד שמאל, הדבר היחיד שרואים בתמונה הוא השיער של הכלבה אך גוף הכלבה לא נראה. טען כי מדובר בחריגה שהיא שישית מהחריגה של רגלו וכי אין כל עבירה פלילית לחרוג מגוף הקטנוע בעמידה.

13. לדידי, אין נפקא מינה למידת החריגה של גוף הכלבה מגוף הקטנוע, שכן גם אם אניח לטובת הנאשם כי בזמן נסיעה הכלבה לא בלטה מחוץ לגוף הקטנוע, עדיין עצם נוכחותה על הקטנוע מהווה סיכון ממשי לנאשם ולמשתמשי הדרך האחרים, כפי שעמדתי על כך לעיל.

במאמר מוסגר אציין, כי באשר לטענת הנאשם כי התמונה צולמה בעמידה ואילו בזמן נסיעה הכלבה אינה בולטת מהצדדים הרי שטענה זו נסתרה בעדותו של רס"ר קאסם וכן בתיאור נסיבות המקרה בדו"ח, שם צויין כי גם בזמן נסיעה החלק הקידמי של הכלבה נטה כלפי חוץ ובלט מרוחב הקטנוע.

14. כך או כך כאמור, הרי שאף אם הכלבה אינה בולטת מעבר למראה השמאלית ואף אם בהשוואה לרגל ימין של הנאשם מדובר בחריגה מזערית, עדיין ניתן להבחין בתמונה (ת/2) כי פלג גופה הקדמי בולט מחוץ לגוף הקטנוע מצד שמאל באופן אשר עלול להסיח את תשומת ליבם של משתמשי הדרך האחרים. אמנם אין מדובר ב"חצי גוף" כטענת המאשימה אך גם אין מדובר בשיערה של הכלבה בלבד כטענת הנאשם.

עוד יש לציין כי בתמונה ניתן לראות שמדובר בכלבה בגודל בינוני ולא בגודל קטן, כפי שטען הנאשם בעת רישום הדו"ח (הגם שאיני סבורה שגודל הכלבה רלוונטי בנסיבות העניין).

15. הנאשם הפנה בסיכומיו למזכר שרשמה השוטרת שנכחה באירוע (נספח ח' לסיכומים) וטען כי מהמזכר עולה כי גם השוטרת לא ראתה את גוף הכלבה בולט מחוץ לקטנוע כטענת המאשימה וכי לא ראתה בזמן אמת סכנה לציבור כתוצאה מאופן נהיגתו.

דין טענה זו להידחות. ראשית, כזכור דחיתי בקשת המאשימה לתקן את כתב האישום על ידי הוספת השוטרת כעדת תביעה וכן דחיתי הבקשה להגשת המזכר שרשמה השוטרת, מן הטעמים המפורטים בהחלטתי, כאשר הנאשם עצמו התנגד להגשת המזכר בטענה שלא הועבר לידי (כעת טען כי איתר את המזכר בחומר הראיות אשר ברשותו).

שנית, למעלה מן הצורך יצוין, כי השוטרת כתבה מפורשות במזכר כי ראתה שראשה של הכלבה בולט מחוץ לקטנוע ולכן ממילא (גם אם לא ציינה שגוף הכלבה בולט) אין במזכר כדי לסייע לנאשם.

16. טענתו העיקרית של הנאשם בעדותו ובסיכומיו היא שהכלבה הייתה קשורה לקטנוע בקשר קצר וכפול ולכן לא היוותה כל סיכון לנהיגתו.

מאידך, לטענת המאשימה, כלל לא הוכח כי הכלבה הייתה קשורה לקטנוע, אלא להיפך, היא הפנתה בעניין זה לעדותו של רס"ר קאסם אשר העיד בחקירתו כי כשהנאשם עצר את הקטנוע הכלבה ירדה ממנו ונכנסה לתוך מחסן, ולכן לטענת המאשימה עדות זו מצביעה על כך שהכלבה לא הייתה קשורה. יתרה מכך, לפי המאשימה, אם הכלבה הייתה קשורה בקשר קצר כפי שתיאר הנאשם היא כלל לא הייתה אמורה לבלוט לצדדים כפי שניתן לראות בתמונה (ת/2).

17. בתשובה לטענת המאשימה, ציין הנאשם בסיכומיו, כי מסקנת המאשימה כי הכלבה הייתה משוחררת בזמן הנסיעה לאור העובדה כי מייד לאחר עצירת הקטנוע היא קפצה מהקטנוע אינה מבוססת שהרי אין בכך כדי לשלול את העובדה שהכלבה הייתה קשורה. טען כי שחרור הכלבה מקשר לוקח פחות משניה וכי המאשימה לא חקרה אותו על כך בחקירה נגדית. טען כי התובע התנגד להעדת השוטר וכי רק לאור התחייבות הנאשם לבצע חקירה קצרה ביותר הותר לו לחקור את השוטר ולכן נמנע מלהרחיב

בחקירה.

הנאשם הפנה לתמליל (1/נ) ממנו עולה כי הנאשם אמר לשוטרים כי הכלבה הייתה קשורה וטען כי הם לא הכחישו זאת. טען כי בזמן אמת השוטרים לא אמרו דבר על היות הכלבה משוחררת וכי הטענה הועלתה לראשונה רק בסיכומי המאשימה.

הנאשם טען עוד כי מהתמונה (2/ת) עולה כי שתי ידיו אחזו בהגה, דבר המחזק את טענתו שהכלבה הייתה קשורה קצר לעצם קבוע בקטנוע. טען כי אם הכלבה לא הייתה קשורה היא הייתה יכולה לרדת מיד לאחר כל עצירה של הקטנוע כולל עצירתו ברמזור כפי שניתן לראות בתמונה (2/ת). כמו כן טען כי לכלבה אין יכולת לייצב את עצמה בעצירה פתאומית או פניה חדה ולכן טענת המאשימה כי הכלבה לא הייתה קשורה אינה סבירה ואף מתעלמת מחוקי הפיזיקה.

לבסוף טען הנאשם כי נהיגה כשהכלבה "קשורה קצר" לעצם קבוע בקטנוע אינה מפריעה לריכוזו בעת נהיגה, נהפוך הוא, העובדה שהכלבה נמצאת איתו גורמת לו להקפיד הקפדה יתרה שלא לעבור על חוקי התנועה. בנוסף טען כי נהג במהירות סבירה כפי שניתן להסיק מדברי השוטר בתמליל (1/נ) ולכן לא היה בנהיגתו סיכון כלשהו לציבור.

18. דין טענות הנאשם להידחות. גם בהקשר זה איני נדרשת להכרעה בשאלה אם הכלבה הייתה קשורה לקטנוע ב"קשר קצר" אם לאו. גם אם אניח לטובתו של הנאשם כי הכלבה הייתה קשורה ב"קשר קצר", אין בכך כדי לאיין את הסיכון הנובע מאופן נהיגתו יחד איתה. בכל מקרה, הכלבה ממוקמת מקדימה בין רגליו של הנאשם כך שגם אם היא קשורה הרי שכל תנועה שלה עלולה להסיח את דעתו של הנאשם ולגרום לו לאבד שליטה על הקטנוע באופן המהווה סיכון הן לנאשם והן למשתמשי הדרך האחרים.

מעבר לכך, כפי שפירטתי לעיל, קיימים סיכונים הנובעים מעצם הימצאותה של הכלבה על הקטנוע אשר אינם תלויים בהתנהגותה של הכלבה וחלים גם אם היא קשורה.

בנוסף, קיים סיכון ממשי גם לחייה של הכלבה אשר בשל היותה קשורה אינה יכולה להיחלץ מהקטנוע במקרה של תאונה או התהפכות ועלולה להימחץ.

סיכונים אלה אינם מתאינים גם אם הנאשם נהג במהירות סבירה והקפיד הקפדה יתרה על קיום חוקי התנועה כטענתו.

19. באשר לטענות הנאשם כי השוטרים לא הכחישו שהכלבה הייתה קשורה בזמן אמת, הרי שמעיון

בתמליל (1/נ) עולה כי רס"ר קאסם לא ראה שהכלבה הייתה קשורה וטען כי גם אם הייתה קשורה עדיין אסור היה לנאשם לנסוע עם הכלבה על הקטנוע באותו אופן (עמוד 2 לתמליל) ובהמשך הוא אף אומר במפורש כי "אני לא ראיתי שהוא קשור" (עמוד 4 לתמליל) ואף שהיא קפצה מייד כשהנאשם חנה.

20. לאור כל האמור, טענות הנאשם כי הכלבה לא בלטה מחוץ לגוף הקטנוע בזמן נסיעה וכי הכלבה הייתה קשורה קצר לקטנוע - אין בהן כדי לסייע לנאשם שכן גם אם טענותיו היו מתקבלות, ממילא אין בהן כדי לאיין את הסיכון באופן נהיגתו.

21. לעניין טענת הנאשם כי לא הוכח שנהג ב"קלות ראש", הרי שהוא במודע הניח את הכלבה בין רגליו ונסע עימה על הקטנוע. כלומר, הנאשם נקט בפעולה יזומה ופזיזה שיש בה סיכון ממשי לעצמו ולמשתמשי הדרך האחרים. בנסיבות אלה אני סבורה כי לנאשם הייתה מודעות לטיב התנהגותו ולסיכונים הטמונים באופן נהיגתו, אלא שהוא פעל מתוך תקווה שסיכונים אלה לא יתממשו בפועל או מתוך שוויון נפש לאפשרות התממשותם. על כן, אני סבורה כי הוכחו כל יסודותיה של העבירה של נהיגה בקלות ראש על פי סעיף 62(2) לפקודה.

22. הנאשם העלה טענות הגנה נוספות בעדותו ובסיכומיו, אך לא מצאתי כי יש בהן כדי לסייע להגנתו או כדי לפעול לחובת גירסת המאשימה וראיותיה. כך הם פני הדברים בנוגע לטענה בדבר הסתרת סרטון וידיאו שצולם לכאורה ע"י רס"ר קאסם או כי השוטר סילף את דבריו. בסופו של יום לא מצאתי כי בעדותו של רס"ר קאסם נפלו סתירות מהותיות שיש בהן כדי להביא לדחייתה. מה עוד כאמור, שהנאשם עצמו אינו חולק על העובדות הבסיסיות המיוחסות לו לעניין הסעת הכלבה על הקטנוע בין רגליו.

23. סיכומי של דבר, אני קובעת כי המאשימה הוכיחה את העובדות המיוחסות לנאשם לעניין הסעת הכלבה מעבר לכל ספק סביר. בהתאם, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן.

24. המזכירות תעביר עותק הכרעת הדין לצדדים ותזמנם לשמיעת טיעונים לעונש ליום 22.5.17 בשעה 11:50.

ניתנה היום, כ"ב ניסן תשע"ז, 18 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.